

Pójście do przedszkola to duża zmiana w życiu dziecka warto więc wcześniej zastosować poniższe wskazówki:

1. Oswajamy miejsce (przyjść na dni otwarte, pokazać od zewnątrz).
 2. Mówimy dziecku tylko o pozytywach chodzenia do przedszkola, nie wypowiadamy przy dziecku obaw, „pozbywamy się” tych obaw z własnej głowy.
 3. Oswajamy dziecko z rozstaniem z mamą, pozostawianiem go w innym miejscu niż w domu np. u koleżanki.
 4. Zachęcamy dziecko do samodzielności:
 - sprzyjanie pomysłom dziecka
 - pozwolenie na wybieranie ubioru
 - pozwolenie, by dziecko z czymś się „pomęczyło”, niewyręczanie go od razu, chwalenie za próby samodzielności
 - nawiązywanie przyjaźni z innymi dziećmi, wspólne nocowanie w innym domu.
 5. Urozmaicamy menu dziecka (w przedszkolu jest bardzo różnorodny jadłospis), zachęcamy do próbowania różnych smaków, ale też bez przymusu.
 6. Od początku przyprowadzamy i zabieramy dziecko z przedszkola o tych samych porach, nawet jeśli jesteśmy wcześniej w domu. Dzieci są spokojniejsze przy regularnym trybie życia.
 7. Respektujemy zasady obowiązujące w przedszkolu.
 8. Ufamy pracownikom, a jeśli mamy wątpliwości, uwagi, omawiamy je w kontakcie indywidualnym z wychowawcą. **NIGDY PRZY DZIECKU !**
 9. Ostrożnie przyjmujemy to, co mówi nam dziecko, zajmujemy się uczuciami dziecka, dyskretnie sprawdzamy, o co chodzi, rozmawiając z innymi rodzicami, z pracownikami przedszkola. Nie wyciągamy pochopnych wniosków.
 10. Dziecku najtrudniej rozstać się z mamą. Jeśli to możliwe angażujemy do tego kogoś innego.
 11. Od dziś zaczynamy pracować nad wewnętrzną zgodą na rozstanie z dzieckiem, żeby nie czuło naszego smutku i niepokoju.
 12. Dbamy o czas rano, wcześniej wstajemy, żeby nie wychodzić w pośpiechu i „nerwach”,
 13. Rezerwujemy czas na „pobycie” z dzieckiem po powrocie z przedszkola, na wspólną miłą zabawę.
 14. Nie uzależniamy dziecka od drobnych prezentów przy odbieraniu z przedszkola; sam rodzic jest prezentem.
 15. Po przedszkolu **NIE WYPYTUJEMY DZIECKA** co robiło, co jadło, dajemy mu „odetchnąć”, nacieszyć się naszą obecnością.
 16. Zauważamy pozytywy i wzmacniamy je chwaląc dziecko, mówiąc, jakie to dla nas ważne, że mu się dziś udało rozstać z nami rano, zjeść cały obiad, leżeć spokojnie podczas drzemki poobiedniej itd...
- Im więcej spokoju jest w nas, dorosłych, tym spokojniejsze i pogodniejsze są nasze dzieci czy to w domu czy w przedszkolu czy na podwórku czy „w gościach”.
- Ponadto małe dziecko może: oglądać najwyżej 30min dziennie telewizję i powinny to być treści dostosowane i sprawdzone przez rodziców. **ZDECYDOWANIE NIEWSKAZANY JEST, DO WIEKU SZKOLNEGO, KONTAKT DZIECKA Z KOMPUTEREM.** Zamiast komputera – aktywność fizyczna lub słuchanie bajek na CD.